

ת"פ 42380/10/11 - מדינת ישראל - משרד החקלאות נגד דוד אברהם - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

08 ספטמבר 2016

ת"פ 42380-10-11 מדינת ישראל נ' אברהם
ת"פ 24569-10-11 מדינת ישראל נ' אברהם
ת"פ 40151-09-11 מדינת ישראל נ' אברהם
ת"פ 18815-03-11 מדינת ישראל נ' אברהם
ת"פ 42123-02-11 מדינת ישראל נ' אברהם
ת"פ 13983-10-15 מדינת ישראל נ' אברהם

ותיקי פ"א נוספים שצורפו כמפורט

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה

המאשימה מדינת ישראל - משרד החקלאות

ע"י ב"כ עו"ד זיו דניאלי

נגד

הנאשם

דוד אברהם - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד גוסטבו גרפונקל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ההרשעה והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בשורה של עבירות בתחום הזיוף, הייבוא, ההובלה והשיווק של ביצים שלא כדין, וזאת כדלקמן:

(א) 2 עבירות של שימוש במסמך מזויף, עבירות לפי סעיף 420 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: **"עבירות הזיוף"**].

(ב) 9 עבירות של ייבוא מוצרים מבעלי חיים ללא היתר, עבירות לפי תקנה 2 בתקנות מחלות בעלי חיים (ייבוא ויצוא של מוצרים מבעלי חיים), תשמ"ח - 1988, ביחד עם סעיף 28 בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], תשמ"ה - 1985 [להלן: **"עבירות הייבוא"**].

(ג) 19 עבירות של החזקה והובלת ביצי מאכל שאינן מוחתמות וללא תעודת משלוח, עבירות לפי תקנות 15(ה) ו- 45(1) בתקנות המועצה לענף הלול (הסדר ייצור, מיון ושיווק), תשכ"ח - 1968 ביחד עם סעיף 69 בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד - 1963 [להלן: **"עבירות ההובלה וההחזקה"**].

(ד) 19 עבירות של שיווק ביצים שלא כדין, עבירות לפי תקנות 2, 4, 6, ו- 7 בתקנות בריאות הציבור (מזון) (שיווק ביצי מאכל), תשנ"ד - 1994, ביחד עם סעיפים 22 ו-23 בפקודת בריאות הציבור (מזון) עמוד 1

[נוסח חדש], תשמ"ג - 1983 [להלן: "עבירות השיווק"].

(ה) 9 עבירות של עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה, עבירות לפי סעיף 218 רישא בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "עבירות מעשה הפצת המחלה"].

2. ברקע הדיני של ההליך מספר רב של כתבי אישום שאוחדו לדיון אחד והוגשו במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים. עוד כללו הצדדים בהסדר תיקים שטרם הוגשו בהם כתבי אישום וזאת עד למועד הדיון האחרון והצגת ההסדר ביום 3.12.2015 [ראו בעניין זה פירוט בטבלה בהמשך גזר הדין].

3. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסדר סגור לעניין העונש. הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלה **בחופף** של עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים והפעלת התחייבות על סך 10,000 ₪ מת.פ. 2645/09 של בית משפט השלום בבאר-שבע [להלן: "התיק הקודם"].

ההגנה עתרה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וזאת ככל שהנאשם ימצא מתאים לכך, לצד עונשי מאסר מותנה, התחייבות וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

עוד הסכימו הצדדים, כי קודם לטיעונים לעונש, ישלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן וכן יופנה לממונה על עבודות השירות שיחווה דעתו בדבר כשירות הנאשם לרצות עונשו בדרך של עבודות שירות, על מנת שגם בדיקות אלו יעמדו לנגד עיני בית המשפט לעת גזירת הדין.

4. יצויין, כי אכן נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מבחן ולראיון התאמה בפני הממונה על עבודות השירות. ביום 4.4.2016 התקבלה הודעה מהממונה על עבודות השירות כי הנאשם לא התייצב לראיון התאמה ואף לא הודיע הודעה כלשהי. בישיבה שהתקיימה ביום 7.4.2016 נטען על ידי הנאשם ובא כוחו כי לא התקבל מועד לזימון לראיון בפני הממונה על עבודות השירות. עם זאת, הנאשם הודיע שקיבל מועד חדש לראיון התאמה ואף אישר הגעתו. אלא שבהמשך התברר שגם לראיון זה לא התייצב הנאשם ולא הודיע כל הודעה, כשעוד התברר שזומן במקביל גם לשירות המבחן לסדנה, שאף אליה לא הגיע. לדבריו, היה מעוכב לילה קודם והיה עייף [ראו הדיון מיום 23.6.2016].

משכך, הודיעה הממונה על עבודות השירות כי נוכח אי שיתוף הפעולה לא ניתן לבחון השמתו העונשית בדרך זו. בהחלטותי הקודמות עמדתי על חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ועם הממונה על עבודות השירות ולא הייתי נכון עוד לדחות את הטיעונים לעונש, שהוגשו למעשה בכתב על ידי שני הצדדים, תוך מתן אפשרות לנאשם לומר את דברו (לפי בקשת סנגורו) כבר ביום 30.6.2016.

תמצית הראיות והטיעונים לעונש:

5. תמצית תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.

התסקיר המקיף הוא מיום 5.4.2016 ומבלי לפגוע בצנעת הפרט אציין כי עולה מהתסקיר כי הנאשם כבן 30, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי שנה עד 10 שנים, מתגורר בבאר שבע. לדבריו הוא עובד כעצמאי בשיווק ביצים באופן לא מוסדר כ- 15 שנים.

שירות המבחן סקר את משפחת מוצאו של הנאשם ותוצאות סקירה זו מונחות בתסקיר. תוארה מערכת יחסים משפחתית יציבה על אף מספר בעיות בריאותיות ואחרות שתוארו.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד, כאשר במהלך לימודיו נהג להעדר למטרות בילויים עם חברים. הוא שיתף שעבד עמוד 2

במהלך הלימודים אצל אחיו ונסיבות הפסקת הלימודים תוארו כתוצאה של אירוע השפלה שעבר בכיתה, תחושה שמלווה אותו עד היום. הוא לא גויס לצבא בשל חוסר התאמה פיסיוולוגית ועבד במשך תקופה של מספר שנים כשכיר אצל ירקן ובמפעל מכתשים, ללא יציבות תעסוקתית ואגב תקופות אבטלה קצרות.

בשנת 2000 החל לעבוד כשכיר אצל אחיו בתחום הביצים ולאחר מכן, כ- 15 שנים עובד כעצמאי בתחום זה, שלא באופן מוסדר.

תוארו מתחים בתוך המשפחה ולנאשם גם עבר פלילי בתחום האלימות והוא ריצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי לערוך בחינה פנימית של ההתנהלות ולגלות אמפתיה לאפשרות הפגיעה בציבור.

שירות המבחן התרשם מחשיפה לסביבה שולית ולעבריינות פלילית (בתוך המשפחה ובסביבה), אגב התמודדות עם דימוי עצמי נמוך וחסכים רגשיים, סיטואציה שתרמה לפיתוח דפוס התנהגות עם אלמנטים של מרמה, ומקושי בבחינה פנימית בנוגע לדינמיקה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירות. מנגד, הנאשם לא ראה צורך בשינוי התנהגותי ולא נמצא בשל לטיפול. בנסיבות אלו המליץ שירות המבחן על עונש של מאסר בעבודות שירות, לצד עיצומים נלווים.

בהמשך ההליך ביקש הנאשם לשוב לשירות המבחן להליך טיפולי ואפשרות זו ניתנה לו על ידי בית המשפט. אלא שהוא "לא הרים את הכפפה" ולא הראה נחישות לכך [ראו החלטותי בעניין זה במהלך הדיונים]. עם זאת, אפשרתי לנאשם לגשת שוב לשירות המבחן ולהוכיח בעצמו נחישות.

ביום 29.6.2016 הוגש תסקיר משלים: עלה ממנו כי בתקופת הדחיות ניסה שירות המבחן עצמו ליצור קשר עם הנאשם ולזמנו לסדנת הכנה והוא אכן הגיע ביום 21.6.2016 לסדנה זו. עם זאת, ולמרות ששיתף בתכנים אישיים ובקשיים שהוא מתמודד איתם, הוא התקשה לבחון דפוסי התנהגות מכשילים והביע עמדה קורבנית. שירות המבחן לא אמר נואש ונפגש עם הנאשם פעם נוספת באופן פרטי (ביום 26.6.2016) אולם גם בפגישה זו התמקד הנאשם במחירים האישיים שהוא משלם ולא מעבר לכך.

שירות המבחן התרשם כי רצונו של הנאשם להשתלב בטיפול מונע בעיקר מההליך המשפטי וכי הוא לא בשל לכך, וחזר על המלצתו העונשית.

6. תמצית טיעוני המאשימה לעונש:

המאשימה הגישה בהסכמה את טיעוניה בכתב [ת/2] והפנתה להרשעתו הקודמת של הנאשם ולגזר הדין שניתן בת.פ. 2645/09 ביום 24.3.2010 [להלן: "**התיק הקודם**"], בו נדון הנאשם לעונש של 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, קנס כספי בסך 9,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪ למשך 12 חודשים בגין עבירות דומות.

המאשימה התייחסה בטיעוניה, לערך המוגן שנפגע ממעשיו של הנאשם והדגישה את הפגיעה באמון הציבור במערכת המסחר בשווקים ובנזק הבריאותי הפוטנציאלי כלפי הציבור. לטענת המאשימה מדובר בעבירות כלכליות קלות לביצוע שבצדן רווח משמעותי שהנאשם יצר על גב ציבור הקונים תוך העמדתו בסיכון בריאותי.

בנסיבות העבירה, ותוך הפניה לפסיקה הנוהגת (במחוזנו) עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות, שינוע בין 6 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר בפועל ולמתחם קנס שנע בין 20,000 ₪ ועד 30,000 ₪.

נטען, כי לנאשם ניתנו מספר הזדמנויות להתייצב בפני הממונה על עבודות שירות אך לא שיתף פעולה בכך שלא התייצב. בכך, הפנתה המאשימה להודעת הממונה כי אינה באה בהמלצה על השמתו במסגרת זו.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן והדגישה את גורמי הסיכון ואף עתרה שלא לאמץ את המלצתו

העונשית של שירות המבחן.

בסופו של יום, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת התנאי בחופף וההתחייבות בסך 10,000 ₪ מהתיק הקודם, מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט וקנס.

7. תמצית טיעוני הסנגור לעונש:

הסנגור (שאף הוא הגיש טיעוניו בכתב) הדגיש כי הנאשם אמנם עבר את העבירות אולם לא נתן היטב את הדעת למעשיו, וזאת כיוון שגדל בין הבסטות בשוק העירוני ומכירת ביצים בדוכנים היתה מותרת בשוק שהופעל על ידי העירייה. לטענת הסנגור, אם בבסטות הוחזקו ביצים בתנאים לא תנאים, בניגוד לנורמה, הרי שלנאשם היתה גושפנקא כביכול מצד הרשויות לראות בהבאת ביצים לשם כמותרת.

הסנגור היה ער לכך שהנאשם נתפס פעם אחר פעם ואז הבין שמעשיו פסולים אולם לטענתו עדיין התקשה להבין במה הוא מסכן את זולתו, במיוחד כאשר ספקי הבשר מסביב משאירים סחורה מחוץ למקומות המכירה וכך גם משווקי החלב. לטענת הסנגור, המצב הנהוג במדינה ידוע לכל ומטעה גם מטעה.

עוד טען הסנגור כי קיימים סיכונים לא מעטים אחרים לציבור, כגון שכחת ילדים במכונית (כך נטען !!!).

הסנגור הפנה לעובדה שכתבי האישום ישנים יחסית וטען שספק אם תיקון 113 בחוק העונשין חל בענייניו. עם זאת, לדבריו נרקם בין הצדדים הסדר הכולל הסכמה על מתחם עונש הולם שנטען שהוא סביר. בהקשר זה, הסכים למעשה הסנגור למתחם המוצע על ידי המאשימה אם כי עתר לקבל את עמדת הנאשם באשר לעונש הסופי, לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת נוכח מכלול הנסיבות.

לטענת הסנגור, זו גם המלצת שירות המבחן.

הסנגור הפנה לפסק הדין של בית המשפט המחוזי בעפ"ג 35986-03-14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (26.5.2014) שם הפחית בית המשפט המחוזי מעונש מאסר של 24 חודשים לעונש של 10 חודשי מאסר בגין 33 מקרים של עבירות דומות בעיקרן, תוך קביעה כי עונשי המאסר מהווים קפיצת מדרגה בעבירות של שיווק ביצים בניגוד לכללים. לטענת הסנגור, המקרה שלפנינו חמור פחות.

עוד הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולשיקולי שיקומו: נטען בהקשר זה להתחשב במצב המשפחתי המורכב ואחריותו של הנאשם לגידול ארבעת ילדיו הקטנים, תוך קרע משפחתי ועזיבת אשתו את הבית. לטענת הסנגור, שליחת הנאשם למאסר בפועל תאלץ את האם לגדלם ללא רצון.

הסנגור התייחס גם לרושם שהותיר הנאשם בבית המשפט כאילו אין לו אינטרס ממשי להשתקם. לטענת הסנגור, מסקנה זו שגויה והסנגור ביקש "להעיד" לטובת הנאשם שהוא אדם דל מאוד בכל המובנים, וחסר יכולת קוגניטיבית ורגשית ומכאן המסקנה השגויה. עד כדי כך, עתר הסנגור להזמנת חוות דעת של איש מקצוע נוסף במימון הסנגוריה הציבורית.

הסנגור עתר אם כן לאמץ את המלצת שירות המבחן, שנבעה בכל זאת משיקולים מקצועיים ולא תנעל בפני הנאשם את הדרך להשתקם.

באשר לדרך הענישה, טען הסנגור כי שיקולי הרתעה וביטויי הרתעה חריפים על ידי בתי המשפט - לא מצליחים למנוע עבריינות והעבריינים חוזרים לסורם. על כן, כך נטען, הפתרון אינו בענישה אלא בחינוך ובהקניית ערכים. לכן, עתר הסנגור להעברת מסר עונשי ללא מיצוי הדין תוך ענישה כואבת שתכלול מאסר בדרך של עבודות שירות מחד, ומאידיך הגדלת היקף הקנס לסך של 50,000 ₪, הרבה מעבר לנהוג, והכל על מנת שלא לדרדר את ילדי הנאשם ולאפשר לו לבנות עצמו מחדש. זאת, בנוסף לתשלום ההתחייבות עליה חתם בתיק הקודם.

עוד עתר הסנגור לאזן את העונש המתון בענישה צופה פני עתיד גם בגין עבירות אחרות דומות, על מנת להוכיח את

רצינותו של הנאשם לחזור למוטב.

8. הנאשם פנה אף הוא לבית המשפט. הוא הצר על מעשיו ושיתף כי הוא עומד בפני הליך גירושין והדגיש כי הוא אב לארבעה ילדים -

" ... החלטתי שאני תופס את עצמי. הילדים איתי ולא עם אמא שלהם, זו החלטה משותפת שלנו. אני דואג להם. אני ממש מצטער על כל מה שעשיתי. אין לי מה להגיד עוד."

הדין

אופן קביעת מתחם העונש ההולם - כמתחם אחד

9. חלקן של העבירות שבהן הורשע הנאשם במסגרת הכוללת של צירוף התיקים אמנם בוצעו קודם לכניסתו לתוקף של תיקון 113 בחוק העונשין, אולם הכרעת הדין היתה ביום 3.12.2015, ומשכך חל תיקון 113 על כל האירועים. כך או כך, לא נכון היה להפריד ולגזור דינו של הנאשם בכל אירוע בנפרד, כפי שיבואר להלן.

10. מדובר בסה"כ ב- 19 אירועים שונים שבהם החזיק והוביל הנאשם ביצי מאכל ושיווקן שלא כדין, כאשר בחלק מהמקרים היה זה תוך ייבוא ביצים אלו משטחי הרשות הפלסטינית ובחלק מהמקרים גם אגב זיופן של הביצים. בחלק מהמקרים נעשה הדבר תוך סיכון בהפצת מחלות.

האירועים כולם היו בין חודש ינואר 2011 ועד מאי 2015, ברצף כאמור על פני זמן.

עניין לנו בריבוי משמעותי של עבירות כולן כלפי הציבור, בזמנים שונים אך בתקופה אחת ארוכה. סעיף 40(ג)א) בחוק העונשין, שכותרתו "ריבוי עבירות", מורה עקרונית לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אירוע בנפרד, אולם במקרה שלפנינו ניתן ואף ראוי לבחון את המתחם כמתחם אחד כולל, נוכח שמדובר בפעילות עבריינית התנהגותית על פני תקופה אחת ארוכה, באופן שיטתי. ראו לעניין זה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), שם התייחס כב' השופט ע. פוגלמן למונח "אירוע אחד" וקבע כי -

" התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכו - כל עוד מהווים מסכת עבריינית אחת."

אף שלכאורה ניתן לבחון כל מקרה בפני עצמו, תהיה זו חלוקה מלאכותית לטעמי וסבורני שיש מקום גם במקרה שבפנינו לקבוע מתחם ענישה כולל לכל העבירות גם יחד, תוך מתן משקל בקביעת המתחם לעבירות הרבות ולאופן שבו נעשו. העונש ייגזר בגדרו של המתחם בין היתר תוך מתן ביטוי לריבוי העבירות וזאת כפי שאפרט להלן [השוו גם ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.03.2016)]. אציין, כי גם הצדדים ראו כך את המסגרת הדיונית ולכאורה לפחות, אליבא דסניגור בטיעונו, גם הסכימו על מתחם מסוים אחד.

מתחם העונש ההולם

11. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הנאשם ניהל עסק למכירת ביצים ללא פיקוח ובאופן לא מוסדר, כשבחלק מהמקרים הוא ייבאם ללא היתר

מתחומי הרשות הפלסטינית ואזורי התיישבות ביהודה ושומרון, לתחומי באר-שבע והסביבה. במסגרת עיסוק זה רכש הנאשם, במספר רב של מקרים, ביצים בכמויות גדולות (עשרות ומאות תבניות), ביצים שלא מוינו בתחנת מיון, ללא סימון תאריך אחרון לשיווק, ללא חותמת קבלן מורשה לשיווק ביצים וכשבשני מקרים אף היו מוחתמות בחותמת **מזויפת** הנחזית כשל קבלן שיווק מורשה.

הביצים לא עברו שיקוף ומיון מבוקר לבירור מצב טריות ולאיתור סכנת נגעים והוחזקו בדרך כלל בדוכן למכירתן, ללא יחידת קירור, בטמפרטורות העולות על המותר ומבלי שהנאשם החזיק בתעודת משלוח של המועצה לענף הלול להובלת ביצים.

מעשים אלו, והדברים ידועים ואינם במחלוקת, מסכנים את בריאותו של הציבור נוכח שהם מאפשרים התפתחותם של חיידקים המהווים סכנה מיידית לציבור.

13. העבירות שביצע הנאשם הינן בהיקף ניכר, והדבר עולה מהטבלה שלהלן המרכזת את כלל העבירות שבמסגרת הליך זה (חלק מהתיקים צורף כפ"א טרם שהוגש בו כתב אישום):

העבירות בהן הורשע הנאשם					מס' תבניות	מס' ביצים	תאריך עבירה	ת.פ.	תיק תפיסה	#
שימוש בחזקה/הובלה ייבוא שיווק עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה	שלא כדין	שלא כדין	במסמך שלא כדין	מזויף						
+	+	+	+		400	12,000	14.1.11	42123-02-11	26062	1
+	+	+	+		149	3,960	19.2.11	18815-03-11	26549	2
+	+	+	+	+	105	3,150	1.5.11		27474	3
+	+	+	+		120	3,600	15.7.11	40151-09-11	28433	4
+	+	+	+		17	510	24.7.11		28539	5
+	+	+	+		70	2,100	30.7.11		28622	6
+	+	+	+		125	3,750	14.6.11	24569-10-11	27951	7
+	+	+	+	+	135	4,050	31.8.11	42380-10-11	29150	8
	+	+	+		130	3,900	22.12.11	טרם הוגש	30871	9
	+	+	+		236	6,792	9.7.12	טרם הוגש	33904	10
	+		+		180	5,400	2.10.12	טרם הוגש	35482	11
	+		+		125	3,750	24.4.13	טרם הוגש	38378	12
	+		+		135	4,050	13.8.13	טרם הוגש	39656	13
				ידוע						
	+		+		18	540	18.2.14	טרם הוגש	47277	14
				ידוע						
	+		+		40	1,200	17.6.14	טרם הוגש	42898	15
				ידוע						
	+		+		105	3,150	13.8.14	טרם הוגש	42747	16
				ידוע						
	+		+		68	1,840	7.2.15	טרם הוגש	4599	17
				ידוע						
+	+		+		80	2,080	16.3.15	13983-10-15	5044	18
				ידוע						
	+		+		230	6,900	1.5.15	טרם הוגש	51657	19
				ידוע						
9	19	9	19	2	2,468	72,452	סה"כ ביצים, תבניות ועבירות			

בשני האישומים הבאים מדובר היה גם בכמויות של ביצים שהוחתמו בחותמות מזויפות:

מספר תיק	תיק תפיסה	תאריך עבירה	מספר ביצים שהוחתמו בחותמת מזוייפת	מהיכן הובאו הביצים	חותמת מזוייפת
42380-10-11	29150	31.8.11	2,100	דהריה	יוסי
40151-09-11	27474	1.5.11	1,500	דהריה	יוסי
סה"כ			3,600		

14. בסה"כ הורשע הנאשם בכתב האישום בהובלה ושיווק שלא כדין של ביצים בהיקף של למעלה מ- 72,000 ביצים, שכאמור חלקן אף היה מוחתם בחותמת מזוייפת כאילו היא של משווק מורשה, והכל שלא כדין ובאופן המטעה את הציבור ומסכן את בריאותו.

הטבלאות שלעיל מדברות בעד עצמן. החומרה שבעבירות, ובריבויין, היא חומרה משמעותית. הנאשם העמיד את הציבור בפני סיכונים בריאותיים משמעותיים, והכל מתוך כוונה בלתי נסתר להפגוע בבריאות הציבור. הנזק המשמעותי לציבור כולו.

הפגיעה בערך המוגן של שמירה על בריאות הציבור ומניעת הטעייתו היא פגיעה בהיקף משמעותי ולאורך תקופה ארוכה.

15. בהקשר של נסיבות ביצוע העבירה, ברור כי פוטנציאל הנזק במקרה שלפנינו משמעותי ביותר, והערך המוגן שנפגע, שהוא בריאותו של הציבור, אינו טמון רק בשאלה האם בפועל התפרצו מחלות, אלא לא פחות האם היה פוטנציאל להתפרצות שכזו, ובאיזה היקף.

כאן המקום גם להביע אי הסכמה עם טענת הסנגור כאילו ישנם סיכונים לא פחותים לציבור (כגון שכחת פעוטות ברכב). אין הדבר דומה האחד לשני ודווקא לאחרונה היינו עדים להתפרצות תופעות של גילויי חיידקי סלמונלה ואחרים במוצרי מזון שונים.

זאת ועוד: טענת הסנגור כאילו בשוק העירוני ישנן תופעות תברואתיות חמורות נוספות, לא רק שלא הוכחה כדבעי בהליך שלפניי, היא בוודאי שלא יכולה להוות טענת הגנה לנאשם ואיני רואה מקום לזקוף לזכותו לקולא של הנאשם את העובדה שראה אחרים בשוק מזלזלים בכללי התברואה.

אדרבא, אילו היה מדובר במקרה חד פעמי, בבחינת חוסר תשומת לב וחוסר מודעות, ניחא. אלא שכאן מדובר בעבירה החוזרת על עצמה שוב ושוב לאחר שהנאשם אפילו נדון עליה בבית המשפט. הנאשם המשיך בזלזולו בחוק ובבריאות הציבור והמשיך וחזר על התנהגותו והתנהלותו גם לאחר שנתפס פעם אחר פעם. ויתרה מכך:

ביום 7.6.2012 התקיים דיון בבית המשפט בתיק 24569-10-11. באותו דיון ביקש הנאשם לצרף תיקים רבים ולאחדם. אז גם הוריתי על איחוד הדיונים ואף מיניתי לנאשם סנגור. עתה מתברר כי הנאשם ניצל את דחיות הדיונים לביצוע עבירות נוספות, כפי שעולה מהטבלה, לפחות לגבי עבירות שבוצעו לאחר מועד זה (ומדובר בענייניו על עוד 10 אירועים נוספים).

בהמשך ההליך אפילו נדרשו צווי הבאה כך שההליך התארך, וגם בתקופות אלו המשיך הנאשם במעלליו לסכן את בריאות הציבור.

מדובר אם כן בזלזול מופגן או לפחות אדישות מופגנת כלפי אפשרות הפגיעה בציבור ותוך ניצול ציני של הפרוצדורות הכרוכות בהליך הפלילי.

מודעותו של הנאשם אם כן לחומרת העבירה היא מודעות מלאה, הן לחומרת העבירה והן לסיכון הנובע ממנה.

16. ועוד: במעשיו של הנאשם יש פגיעה באמון הציבור במערכת המסחר בשווקים. זכאי כל אדם, גם בהגיעו לשוק, להניח כי הסחורה הנמכרת נקייה ממחלות והיא מוחזקת בהתאם לתקינה הנדרשת. במעשיו של הנאשם, שחלקם נעשו אגב זיוף חותמת הנחזית להיות של משווק מורשה, יש פגיעה משמעותית באמון הציבור

ואף באותם משווקים שחותמתם זוייפה או שהם משווקים מורשים וניתן לראות בחותמת המזוייפת כחותמת שלהם.

17. בת"פ (ב"ש) 1885/09 מ.י. **משרד החקלאות נ' כדורי** (13.5.2015) עמדתי על כך שמדובר בעבירה קלה לביצוע וקשה לאכיפה, נוכח היקפה ונוכח התפרשותה. לפני למעלה משנה גבה הפיקוח במחוזנו גם קורבן בנפש כשפקח נדרס על ידי מבריוח במהלך ניסיון אכיפת החוק.

18. חומרתן של העבירות אינה במחלוקת כמו גם הסיכונים הביטחוניים והבריאותיים שהקימו העבירות הנ"ל. ריבוייהן של העבירות וחומרתן אינן מותירות מקום לספק שהמניע לביצוען הוא בצע כסף תוך התעלמות מוחלטת מהנזקים החמורים העלולים להיגרם בעטיין.

בתי המשפט הדגישו לא פעם את חומרתן הרבה של העבירות הכלכליות ואת הצורך לנקוט בענישה מחמירה לגביהן בכדי ש"ידע העברין שאין החוטא יוצא נשכר" [ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל** (19.4.2004)]. באמצעות עבירות אלה מקווה העברין להפיק רווח כספי רב, על חשבון הפוטנציאל הטמון בסיכון הבריאותי של הציבור. העיקרון המנחה השזור כחוט השני לאורך הפסיקה הנו כי בעבירות כלכליות, גובר משקלו של האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישה על פני הנסיבות האישיות של הנאשם. ובהקשר שלפנינו, במיוחד נוכח היקף העבירות, השיטה, הכמויות והזמנים, מדובר בצורך בענישה מחמירה, בין היתר לשם העברת מסר לציבור כולו, שהוא כאמור ראוי להגנה מפני אלו המבקשים לגרוף רווחים תוך עצימת עיניים מפני האפשרות לפגיעה בבריאות הציבור. יש גם צורך להרתיע עבריינים פוטנציאליים אחרים למען לא יתפתו כפי הנאשם שלפנינו לפנות לאפיקים כלכליים שכאלו.

19. עיון בפסיקה הנוהגת במקרים דומים יחסית מלמד על מנעד ענישה שנע בין עונש מאסר בעבודות שירות ועד עונשי מאסר ממושכים. הדברים עלו בין היתר בפסיקה אליה התייחסו הצדדים בטיעוניהם - בעפ"ג (ב"ש) 35986-03-14 **אליהו אברהם נ' מדינת ישראל משרד החקלאות** (26.5.2014) שם נדון ענינו של נאשם שהורשע בבית משפט השלום ב- 33 אישומים דומים של שיווק ביצים שלא כדין ועבירות נלוות. בית משפט השלום השית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, אולם בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמיד את העונש על 10 חודשי מאסר בלבד ו- 40,000 ₪ קנס, לצד רכיבי ענישה אחרים.

בת"פ (ב"ש) 1885/09 מ.י. **משרד החקלאות נ' כדורי** (13.5.2015) אושר הסדר טיעון שכלל עונש של 22 חודשי מאסר בפועל (תוך הפעלה של עונש מאסר על תנאי בחופף, אולם שם היה מדובר בהיקפים משמעותיים בהרבה מאלו שלפנינו. ובאותו תיק הורשעו שני נאשמים נוספים במסגרת הסדר טיעון לעונש שכלל 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד עונש מותנה וקנס לנאשם 2, ו- 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד עונש מאסר מותנה לקנס לנאשם 3.

באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר בפועל אולם אציין כי שם היה מדובר ב- 68 אירועים ולא ב- 19 כפי שלפנינו.

בת.פ. (ב"ש) 1315/08 **מדינת ישראל נ' כדורי** (4.3.2012) הורשע הנאשם שם במספר מועט יותר של עבירות דומות ובית המשפט אישר הסדר טיעון שכלל 10 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלה בחופף של עונש מאסר מותנה של 6 חודשים, ותוך הטלת עיצומים נלווים.

20. מדובר בתופעה במחוזנו, בהיקפים נרחבים ויש לגדוע אותה למען בריאותו של הציבור.

נטען על ידי הסנגור כי אין הרתעה בענישה והראיה היא שהנאשם חוזר שוב ושוב גם לאחר שנגזר דינו בעבר. צר לי כי הנאשם לא מורתע אולם אני סבור כי לעת הנוכחית יש חשיבות בהרתעתו של הנאשם שהעבריינות לא משתלמת,

לא רק כלכלית אלא גם נוכח שהיא תביא לפגיעה בחירות. אני סבור שיש חשיבות גם להעברת מסר לציבור העבריינים הפוטנציאליים, במיוחד נוכח הכדאיות הכלכלית שבעבירה. ולבסוף - אני סבור שיש בענישה הרתעתית גם כדי להעביר מסר לציבור שבטחונו ובריאותו חשובים.

21. טען הסנגור בסיכומיו (ולמצער כך ניתן להסיק מטיעוניו) כי הצדדים הסכימו על מתחם עונש הולם שבין 6 חודשים ל- 24 חודשים. ואולם, לא כך הוצג במפורש לבית המשפט. יתרה מכך, מתחם העונש ההולם הוא לבית המשפט לבנותו ובית המשפט לא כפוף בהכרח לכוח המיקוח של מי מהצדדים [ראו לעניין זה ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)].

22. במכלול השיקולים ובשים לב לאשמה הרבה של הנאשם ולנסיבות המקרים ולהצטברותם של מעשי העבירה באופן עקבי ומשמעותי, **אני סבור שיש לקבוע מתחם עונש אחד לכל האירועים, כמתחם שתחתיתו ב- 6 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר.**

אני סבור עוד כי יש לקבוע לצד העונש העיקרי גם עיצום כספי (קנס) משמעותי, על מנת ש"לא יצא חוטא נשכר" במתחם נפרד שבין 20,000 ₪ ל- 70,000 ₪.

שיקולים לגזירת הדין בתוך המתחם

23. לא מצאתי כל מקום לסטות ממתחם העונש ההולם. לא הוצגו חריגים לכך והנסיבות האישיות של הנאשם שהוצגו על ידי סנגורו אין בהן כדי להצדיק את אותה סטייה חריגה ממתחם העונש ההולם.

24. הנאשם כבן 30, בעברו אירועים קודמים והרשעה בתיק דומה. יש לו עונש מאסר על תנאי והוא למעשה לא למד את הלקח והמשיך בהתנהלותו הקלוקלת (תרתי משמע).

25. כפי שצינתי לעיל, הנאשם המשיך לעבור עבירות דומות אגב ניהול ההליך מתחילתו והמשיך ו"צבר" תיקי תפיסה נוספים. מעבר לעובדה שיש לכך השפעה על קביעת המתחם (נוכח צירוף העבירות), יש לכך גם משקל בגזירת העונש בתוך המתחם, וזאת בהתאם לסעיף 40א(4) בחוק העונשין, המבקש להביא בחשבון את נטילת האחריות וחזרה למוטב או ניסיון לחזרה למוטב.

ברור, שבמקרה שלפנינו לא היה כל ניסיון לחזור למוטב. אדרבא, עולה כי אגב ניהול ההליכים בתיק המשיך הנאשם לעבור עבירות, כפי שעולה מהטבלה לעיל וכפי שפירטתי, וזאת תוך היעדרות מהדיונים.

אציין כי גם ההיעדרות מהדיונים עצמם (וניצול הסחבת בהליך כדי לעבור עבירות נוספות) מהוות שיקול לחומרה כאמור בסעיף 40א(6) בחוק העונשין, או לפחות ממעיט בנכונות להקל עמו.

26. אין ספק כי הנאשם יפגע משליחתו למאסר וסביר גם שמשפחתו תיפגע, כפי טענת הסנגור. זהו כמובן שיקול במכלול השיקולים אולם אני סבור כי במקרה שלפנינו אין זה שיקול מכריע. אילו היה מדובר באירוע בודד או במקרה שבו הנאשם חדל מלעבור את העבירות לאחר הגשת כתב האישום הראשון ולאחר הדיון ביוני 2012 - דיינו. אלא שכאמור לא כך הדבר.

על אף האמור, אני מביא בחשבון את העובדה כי הנאשם הודה ונטל אחריות על כלל המעשים המיוחסים לו. אני רואה חסכון בזמן השיפוטי נוכח היעדרויותיו של הנאשם מחלק מהדיונים והסחבת שננקטה על ידו בתיק, לרבות בשלב הטיעונים לעונש, סחבת שכאמור נוצלה בחלקה לעבור עבירות נוספות.

הנסיבות האישיות העולות מהתסקיר אף בהן יש כדי להוות שיקול בעיקר לקולא (למעט העובדה שהנאשם מנהל את עסקו כך תקופה של כ- 15 שנים) ובהחלט יש להביא בחשבון את דלותו של הנאשם (כפי שעמד על כך הסנגור)

ואת סמיכותם של ילדיו הקטנים על שולחנו.

אלא שבמכלול כל השיקולים בתוך המתחם, אני סבור שגוברים השיקולים לחומרה על אלו שלקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בחלק העליון של מתחם העונש ההולם לעונש שיהיה בו יחס הולם בין חומרת המעשים בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם, כמידה גבוהה.

27. לטעמי, העונש המתאים כעונש עיקרי הוא עונש של 16 חודשי מאסר בפועל (לא כולל הפעלת העונש המותנה), וזאת לצד עיצום כספי של 40,000 ₪.

ואולם, כאמור, הצדדים הגיעו להסכמה שלפיה המאשימה הגבילה עצמה בטיעוניה ועתרה לעונש כולל של 10 חודשי מאסר תוך הפעלת העונש המותנה בחופף. עוד עתרה המאשימה לקנס שבין 20,000 ₪ ל- 30,000 ₪.

לטעמי, זהו עונש מקל עם הנאשם אולם נוכח שהוא נמצא בתוך המתחם שקבעתי, ובשים לב לכלל בדבר כיבוד הסדרי טיעון, אין מקום לחרוג מהעתירה העונשית של המאשימה.

בכך אין מקום גם להיעתר לבקשת הסנגור ולשלוח את הנאשם לחוות דעת מקצועית נוספת לרבות לא לממונה על עבודות השירות. שוב ושוב ניתנו הזדמנויות לנאשם ואף שירות המבחן התרשם, כפי גם בית המשפט, כי הנאשם חסר מוטיבציה לשיקום וכל ענייניו בעצמו ואף אולי בחזרה למקומות ביצוע העבירות.

על הנאשם יהיה לשאת עונש מאסר בפועל, באופן שירתיע אותו, את הסובבים אותו את העבריינים הפוטנציאליים ובאופן שיגן על הציבור לפחות למשך תקופה מסויימת מפניו.

28. לנאשם מאסר מותנה המרחף מעליו, של 3 חודשי מאסר מת.פ. 2645/09 של בית משפט זה (מיום 24.3.2010) ויש להפעיל עונש מאסר מותנה זה.

אני סבור כי ראוי היה להפעילו במצטבר, נוכח ריבוי העבירות המשמעותיות. עם זאת, כאמור, לא אחרוג מהמוסכם בין הצדדים בסך הכל.

29. האיזון יהיה בדמות עונש מאסר על תנאי שיביהיר לנאשם מהו העונש ההולם באמת את מעשיו והתנהלותו. אם אכן לא ישוב לסורו, יפקע עונש המותנה ויסלח לו. אם יחזור לעיסוקו זה שלא כדין, לא יהיה מנוס אלא להחזירו לבית האסורים, ולו על מנת להגן על הציבור במשך תקופה מסויימת מפניו של הנאשם.

30. לנאשם גם התחייבות בסך של 10,000 ₪ מת.פ. 2645/09 שגם אותה יש להפעיל לצד כל העיצומים האחרים.

31. באשר לקנס, כאמור לטעמי הקנס צריך להיות גבוה מזה שהמאשימה עתרה לו אולם גם בעניין זה לא אחרוג מעבר לעתירת המאשימה כך שהקנס יעמוד על סך של 30,000 ₪.

32. והתייחסות אחרונה לסיום לטיעוניו הנוספים של הסנגור:

טיעוניו של הסנגור שעתר להורות על מאסר בדרך של עבודות שירות הם אכן טיעונים יפים ומאתגרים את החשיבה. נכון הוא שלא כל אמירה חריפה של בית המשפט יש בה כדי להרתיע. ועדיין, לא האמירה חשובה אלא התוצאה ולא רק כלפי הנאשם אלא גם כלפי העבריינים הפוטנציאליים ואף כאמירה המופנית כלפי הציבור להזהירו ולהגביר את תחושת הבטחון גם בשיטת המסחר הלגיטימית עקרונית בשווקים.

הטענה שיש להיזהר בקפיצות מדרגה בענישה אף היא טענה נכונה אולם במקרה שלפנינו אין מדובר כאמור במעידה חד פעמית, ויותר מכך: הנאשם המשיך במעלליו גם לאחר פסק הדין בעפ"ג (ב"ש) 35986-03-14 **אליהו אברהם נ' מדינת ישראל** כפי שעולה מהטבלה לעיל [דהיינו גם בשנים 2014 ו- 2015], כלומר שיש חשיבות להעלאת רף הענישה.

ולבסוף - יודגש כי אמנם הופנה הנאשם אל הממונה על עבודות השירות אולם היה זאת אך ורק נוכח ההסדר הדיוני שבין הצדדים ואפשרות להגנה לטעון לעונש זה ותוך **שהוסבר לנאשם כי הדבר נעשה לבקשת הסנגור ומבלי לטעת ציפייה כלשהי אצל הנאשם** [ראו פרוטוקול דיון מיום 3.12.2015, עמ' 32, ש' 18 בפרוטוקול].

סוף דבר - גזר הדין

33. בשים לב לאמור, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמובא לעיל, אני דן את הנאשם:

- (א) 10 חודשי מאסר בפועל.
- אני מפעיל את העונש המותנה של 3 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם בת.פ. 2645.09 של בית משפט השלום בבאר-שבע, וזאת בחופף.
- למען הסר ספק, בסה"כ ירצה הנאשם עשרה (10) חודשי מאסר בפועל.
- (ב) 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים בהתאם לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור עבירה בה הורשע למעט עבירות ההובלה וההחזקה (כהגדרתן לעיל).
- אני מוצא לנכון להבהיר לנאשם שמשמעות עונש המאסר המותנה וההתחייבות, כפי שתפורט להלן, הינה שניתן יהיה להפעיל את עונש המאסר המותנה גם על עבירה בודדת כלשהי מבין העבירות שבהן הורשע.
- (ג) קנס כספי בסך 30,000 ₪ או 300 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.2017 ובמשך כל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- (ד) אני מפעיל את ההתחייבות שהוטלה על הנאשם בת.פ. 2645.09 של בית משפט השלום בבאר-שבע על סך 10,000 ₪ והיא תשולם כקנס שאני קובע תחתיו 100 ימי מאסר (נוספים על האמור לעיל אם הסכום לא ישולם). סכום זה ישולם (בנוסף לקנס הנ"ל) ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.11.2018 ובמשך כל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף התשלום.
- (ה) אני מורה על חתימת התחייבות חדשה, בסך של 40,000 ₪, להימנע מעבירה כלשהי מבין כל העבירות בהן הורשע הנאשם. ההתחייבות תהא בתוקף לשלוש שנים ואם לא תחתם בתוך 10 ימים ייאסר הנאשם למשך 90 ימים לשם כפיה.

על מנת לאפשר לנאשם התארגנות לריצוי העונש, ולחגוג את חגי תשרי עם משפחתו, אני מורה כי הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר דקל ביום 30.10.2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס (אם תתקבל כזו לאחר הליך של מיון מוקדם כמפורט להלן), כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

מוצע לנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ה' אלול תשע"ו,
08/09/2016 במעמד הנוכחים.
איתי ברסלר-גונן , סגן נשיאה

הנאשם: אני מבין את גזר הדין כולל העונשים המותנים.